

OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1

Ovocný trh 14/587, 112 94 Praha 1

tel.: 221 093 111, fax: 224 22 14 99, mail: podatelna@osoud.pha1.justice.cz, DS: pd3ab3a

ROZHODNUTÍ

Obvodní soud pro Prahu 1 jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl o žádosti žadatelky: **Věra Štěpinová**, narozená dne 30. 12. 1963, bytem Svatý Jan pod Skalou č. p. 1, o poskytnutí informace, doručené povinnému subjektu dne 3. 10. 2022, sp. zn. 69 Si 771/2022,

takto:

Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a InfZ a čl. 6 odst. 1 písm. a/ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) se žádost žadatelky ze dne 3. 10. 2022 o zaslání rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9.9.2019, č.j. 60 C 8344/2018-15, týkající se osoby: Ladislav Madaj, odmítá.

Odůvodnění:

1. Dne 3. 10. 2022 byla Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dále jen „povinný subjekt“) doručena žádost výše jmenované žadatelky o poskytnutí informace ve smyslu InfZ. Žadatelka se svou žádostí domáhala poskytnutí rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9.9.2019, č. j. 60 C 8344/2018-15, týkající se osoby: Ladislav Madaj, kterou identifikovala jménem, příjmením a rodným číslem.
2. Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR, mezi základní práva. Podle ust. čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány, soudy nevyjímaje, jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
3. Výkladovým pravidlem pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod platí dle ust. čl. 4 odst. 4 Listiny, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobody musí být šetřeno jejich podstaty a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně. Shodně je pojednáno v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech.
4. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ust. § 14 a § 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na ust. § 14 odst. 5 písm. d) tohoto zákona poskytnutí informace v souladu se žádostí. Podle ust. § 2 odst. 1 InfZ, který upravuje pravidla pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím, jsou povinné subjekty povinny poskytovat informace vztahující se

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Frýdlová.

k jejich působnosti.

5. Podle § 8a InfZ se „*informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“ Těmito předpisy jsou míněny zejména §§ 81 až 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).
6. Podle čl. 4 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.*“
7. Podle čl. 4 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, zpřístupnění nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.
8. Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
9. S ohledem na výše citované právní předpisy je za osobní údaj třeba považovat veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě s tím, že identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat zejména odkazem na určitý identifikátor jako je např. jméno, identifikační číslo, lokační údaje apod.
10. Z důvodu kolize dvou rovnocenných ústavních práv, práva na informace a práva na ochranu osobních údajů a soukromého života, byl uplatněn princip proporcionality, to znamená, že byl proveden tzv. test veřejného zájmu. Povinný subjekt poměřil na jedné straně povahu požadovaných informací a společenskou potřebu - veřejný zájem na jejich zpřístupnění a na druhé straně důvod, pro který je nutné dané informace chránit a vyjmout je z poskytnutí (právo na ochranu osobních údajů a soukromí).
11. Povinný subjekt posoudil obsah požadované informace a zvážil možnost poskytnutí či odepření některých konkrétních údajů podle tří základních kritérií: 1/ zda omezení práva na informace umožní ochranu jiného základního práva nebo veřejného statku (princip způsobilosti neboli vhodnosti), 2/ zda stejného cíle nelze dosáhnout prostředky menší intenzity, než je omezení základního práva (princip potřebnosti) a 3/ porovnal závažnost v kolizi stojících základních práv a posoudil přiměřenost újmy na základním právu ve vztahu k zamýšlenému cíli (princip přiměřenosti).
12. V daném případě se jedná o fyzickou osobu, která je žadatelce známa. Tuto osobu žadatelka zcela jednoznačně identifikovala jménem, příjmením a rodným číslem. V takovém případě se pak veškeré údaje týkající se této osoby, ať již informace o její případné účasti v soudním řízení (kdy by bylo poskytnuto byť jen číslo jednací) nebo dokonce sdělení dalších podrobností ve formě kopie soudního rozhodnutí, stávají osobními údaji ve smyslu předpokládaném již citovaným ust. § 8a InfZ, §§ 81 až 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).
13. Povinný subjekt si je vědom toho, že samotné jméno a příjmení bez dalšího velmi často k identifikaci konkrétní fyzické osoby nepostačuje. V případě poskytování soudních rozhodnutí je

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Frýdlová.

však situace naprosto odlišná, neboť z odůvodnění rozhodnutí je možné zjistit podstatně více informací, na základě kterých je možné ztotožnit konkrétní fyzickou osobu.

14. V daném případě je - s přihlédnutím k obsahu žadatelově žádosti o informace, z níž nevyplývá konkrétní účel, k jakému má být požadovaná informace užita ve veřejném zájmu, v čem tento veřejný zájem má spočívat, že by účelem vyžádané informace bylo přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, ani to, že by žadatel o informace plnil úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“ - splněna pouze podmínka, že požadovaná informace existuje a je dostupná.
15. Lze proto předpokládat, že žadatelka požaduje poskytnutí požadované informace výhradně pro svou vlastní či profesní potřebu (opak z žádosti nevyplývá). Požadované informace má být užito ve veřejném zájmu, v čem tento veřejný zájem má spočívat, že by účelem vyžádané informace bylo přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, ani to, že by žadatelka o informace plnila úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“ – splněna pouze podmínka, že požadovaná informace existuje a je dostupná.
16. Podaná žádost tedy není projevem veřejné kontroly nad rozhodovací činností soudu, nejedná se o kontrolu výkonu soudnictví. Žadatelka podle názoru povinného subjektu žádá o poskytnutí informací o chování určité osoby. V daném případě je třeba rozsudek považovat za osobní údaj, neboť jej lze přiřadit ke konkrétní fyzické osobě. Povinný subjekt si je vědom principu minimalizace a selekce zakotveného v § 12 InfZ, a že případný důvod pro odepření poskytnutí pouze některých údajů uvedených na požadované listině (rozhodnutí) nemůže být důvodem k odepření poskytnutí kopie celé této listiny, ale pouze důvodem k vyloučení právě těch údajů, na něž se zákonná výjimka z poskytování informací vztahuje. Pokud listina obsahuje např. osobní údaje ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů, je povinností správního orgánu, nejsou-li jiné zákonné důvody k jejímu odepření, kopii takové listiny žadatelce poskytnout, ovšem v anonymizované podobě, tedy v podobě, kde budou na listině uvedené osobní údaje znečitelněny. V daném případě se však jedná o zcela jednoznačně žadatelkou identifikovanou fyzickou osobu a v takovém případě nemá provádění anonymizace smysl, resp. by v takovém případě musel být znečitelněn veškerý obsah rozhodnutí. I kdyby povinný subjekt znečitelnil jméno, příjmení a další osobní údaje dotčené osoby, žadatelka by stále věděla, o kterou fyzickou osobu se jedná, a informace obsažené v rozhodnutí by si spojila s touto osobou. Všechny údaje uvedené v požadovaném rozhodnutí je proto možné označit za osobní údaje týkající se identifikovaného subjektu údajů.
17. Právo na informace nezahrnuje automaticky právo na poskytnutí údajů, které identifikují účastníky řízení, svědky či osoby poškozené, přičemž v každém konkrétním případě je nutné zkoumat, zda lze v dané věci shledat legitimní zájem na tom, aby se takové údaje staly součástí veřejné diskuse. Takovým případem by podle povinného subjektu mohla být situace, kdy osoby veřejně činně vystupují v soudním řízení v souvislosti se svou veřejnou funkcí, resp. je-li znalost jejich účasti v daném řízení relevantní skutečností pro tvorbu veřejného názoru o kvalitách osoby, která veřejnou funkci vykonává nebo o její výkon usiluje. Jelikož v daném případě dotčená fyzická osoba není veřejně činnou osobou, která by v soudním řízení vystupovala v souvislosti se svou veřejnou funkcí a tuto skutečnost netvrdí ani samotná žadatelka, dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatelkou požadovaná informace se vztahuje výlučně k soukromí identifikované fyzické osoby.
18. Povinný subjekt nemá od subjektu údajů, jehož se rozhodnutí týká, souhlas s předáním osobních údajů jiné osobě, přitom nesplňuje ani další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení GDPR, což poskytuje zákonný důvod pro odmítnutí předmětné žádosti o poskytnutí informace v souladu s § 8a InfZ.
19. Pro úplnost povinný subjekt upozorňuje, že ze samotné skutečnosti, že soudní rozhodnutí jsou vyhlášována veřejně a že soudní jednání jsou v zásadě veřejná, nelze ex post dovozovat právo

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Frýdlová.

kohokoli na zaslání písemného vyhotovení takových rozhodnutí či na sdělení informací týkajících se účasti určité fyzické osoby v soudním řízení. Ba právě naopak, taková ochrana je o to více důležitá v řízeních (ať už trestních či civilních), která se vedou v souvislosti se zásahem do osobnostních práv člověka.

20. Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně že se tak děje za některým z účelů taxativně uvedených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze“ (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002 sp. zn. III. ÚS 156/02).
21. Povinný subjekt posoudil vzájemnou kolizi, význam a intenzitu dvou základních práv a svobod, tj. práva žadatelky na poskytnutí informace na straně jedné a práva konkrétní fyzické osoby na ochranu jejích osobních údajů a soukromí a dospěl k závěru, že ochrany osobních údajů a soukromí nelze dosáhnout jiným šetrnějším způsobem než omezením ústavního práva na informace, a že pro publicitu odepřených informací nebyl shledán důvod - veřejný zájem a žádný jiný důvod k prolomení práva na ochranu práv a svobod dotčené fyzické osoby coby účastníka řízení ze žádosti o informace nevyplývá.
22. Proto bylo ve věci rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u Obvodního soudu pro Prahu 1 do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Ministerstvo spravedlnosti.

Praha 17. října 2022

JUDr. Hana Marsová v. r.
předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 1

„otisk úředního razítka“

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Frýdlová.